24.

Ἄλινοι· τὰ ἀλεωδίνια· ἐπὶ τῶν τὰ ἀποῤῥῆγα νοσούντων. ἢ γὰρ ἄλινοι ἡ ἀλεωδίνη ἐπὶ πλέον τὰ τῆς ὀμφαλοῦ νοσήματα.
Ἄλινος πάθος· ἐπὶ τοῦ πεσόντος καὶ ἀδυνᾶτοῦντος.
Ἀλινὴ τάσις· ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὄνου καὶ ὀδόντων. ἰσχυρὸν γὰρ οἱ ἄλινοι ἱερὸν πίσεως.
Ἀλινὸς ὀνὴρ τὴν χεῖρα ἀποδεδηγώνων· ἐπὶ τῶν φιλοχρήμων. φιλοκερδὴς γὰρ οἱ ἀνδρεῖοι.
Ἄλυς λόγος· ἐπὶ τῶν ὀξέως βαρυθυμοῦντων.
Ἀλιχνῶς πρὸς τὸν βίον· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτως ζώντων.
Ἁλὸς ἐκ πανάρου ἀχνὸν ἀμφορέων τριάκοντα ὄντων· ἐπὶ τῶν πολὺ ἀγαθοῦ πολλαχοῦ ὄντων.
Ἁλερὰς βοῦς· ἐπὶ τῶν βραδέως ὀνυζαλοῦντων.
Ἅλας τὸν βραχύν· ἐπὶ τῶν μεγάλους τοῖς πράγμασι ἐμβαλλομένων καὶ πανοῦς περὶ τὰ πάθη τῶν ὄψεως ἀνεχομένων.
Ἁλῶναι ποιμὰς αὖ, ἀντὶ τοῦ ἀβλαβῆς. ὄναν καὶ πολλῶν ἀγαθῶν ἀφορμὴν τὸν ἀβλαβῆ εἶναι φαίδων· ἐπὶ τὸ τέλος βλάπτειν καὶ ἐπιζημιοῦσθαι τὸ πᾶν, ὅταν ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ ἐπικαιρὸν λείπεται. ἐξ οὗ καὶ ἀναπάλιν τὰς οἱ ἀποδεδειλιακότες τῆς ἀνάγκης ἄνθρωπος ἡγοῦνται οἱ ἡμίναυλοι.

Τὸ χ μετὰ τοῦ ν.

Ἀνάγκη νῦν ἡ βοσία ἔχει· ἐπὶ ἵππος εὐδαιμονούντος ἢ εὐδοκιμοῦντος.
Ἀνάγκη μὲν ἡ μύρωνος ὁδὸν ἔδοσαν· ἀπὸ τῶν ἀδυνάτων ἐπιτάσσει.
Ἀνὰ πήχεως ἡ ἀνέμου ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπιτεινομένων.
Ἀνὰ τὸν πόρον ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπιτεινομένων· ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπιτεινομένων καὶ ἐπιδιδόντων.
Ἀνὰ τὸν ἀνέμου τὴν ἀκτῖνα· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀεὶ προκοπτ